

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00038/2011-01

Дана: 23.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку по пријави за избор **Т. М. из Јагодине**, у смислу одредбе члана 100 став 2 Закона о судијама, на седници Високог савета судства дана 23.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

УТВРЂУЈЕ СЕ да је **Т.М. из Јагодине** престала судијска дужност судије Општинског суда у Јагодини дана 31.децембра 2009.године.

О б р а з л о ж е њ е

Т.М. је је поводом огласа првог састава Високог савета судства за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији, објављеног у Службеном гласнику РС број 52/09 од 15.јула 2009.године поднела пријаву и то за избор на судијску функцију у Основном суду у Параћину и Вишем суду у Јагодини. У моменту подношења пријаве Т.М. а је била судија Општинског суда у Параћину, први пут бирана 2005.године.

Први састав Високог савета судства о поднетим пријавама поводом огласа донео је Одлуку о избору на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности, објављена у Службеном гласнику РС број 106/09, а Т. М. није изабрана у судове за које је поднела пријаву.

Први састав Високог савета судства је такође Одлуком број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2005.године утврдио да судијама које су биране у складу са Законом о судијама (Службени гласник РС 116/08) престала судијска дужност са 31.децембром 2009.године, па је и Т. М. у тачки 759 констатован престанак судијске дужности, а одређено јој је и право на накнаду по престанку судијске дужности.

Високи савет судства је поред тога, у складу са ставом Уставног суда од 25.03.2010.године, донео по пријави Т.М. и образложену одлуку број 119-05-00129/2010-01 дана 14.06.2010.године. Као разлог због којег подносилац пријаве није изабрана на судијску функцију наведено је јер није испунила услове прописане одредбом члана 45 Закона о судијама у погледу стручности и оспособљености, а све у вези са чланом 14 став 1 тачка 8 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Сумњу на основу које је оборена претпоставка да подносилац пријаве испуњава прописане услове за избор, Високи савет судства је засновао у погледу испуњености

критеријума стручности и оспособљености, а исто је засновано на чињеници да је у посматраном периоду 2006.-2008.година на рад подносилац пријаве поднето више притужби због одуговлачења извршног поступка који је радила у Општинском суду у Параћину, и то: у предмету И.941/06 где је од стране председника суда издат налог у предмету Су-36/08 од 18.06.2008.године и предмет је окончан тек након ургенције, И.1955/07 издат је налог председника суда Су-72/08 од 29.10.2008.године, у предмету је поступала али исти није окончан, И.855/05 издат је налог председника суда Су-78/08 од 15.12.2008.године и предмет те године није окончан, И.773/06 где је упућена притужба председнику суда на дужину поступка, И.95/04 упућена је притужба Надзорном одбору Врховног суда Србије и где постоји налог председника суда за поступање у предмету. Наводи се даље, да је подносилац пријаве имао током посматраног периода велики број оправданих притужби на рад у извршној материји што се види из наведених предмета у којима је поступак дуго трајао а како је извршни поступак хитан, допринео одуговлачењу поступка и довео у оправдану сумњу стручност и оспособљеност и право на суђење у разумном року, па су то разлози на основу којих подносилац пријаве није изабрана и због чега јој је у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама престала судијска дужност.

Подносилац пријаве је против ових одлука изјавио жалбе Уставном суду, о којима је решено дана 31.03.2011.године одлуком број VIIIУ-189/2010, па су жалбе усвојене и поништене одлуке Високог савета судства број 119-05-00129/2010-01 од 14.јуна 2010.године и 06-00-37/2009/01 од 25.децембра 2009.године у делу става I тачка 759, па је наложено Високом савету судства да поново одлучи о пријави Т.М. Између осталог, одлуком Уставног суда је констатовано је да подносиоцу пријаве није било обезбеђена право на јавну расправу, да јој се омогући да се у поступку упозна са чињеницама на основу којих се образује сумња у њену оспособљеност, те да се о њима изјасни, односно исте провери и евентуално оспори. Такође у одлуци се наводи да је подносиоцу приговора било ускраћено право на правично суђење, а што обухвата и контрадикторност, а да је такође и противуставно била искључена јавност.

У одлуци се даље наводи да ВСС није правилно применио материјално право јер супротно одредби члана 49 Закона о судијама није прибављено мишљење седнице свих судија суда из кога потиче подносилац приговора, као и мишљење седнице свих судија непосредно вишег суда, налазећи да се ова одредба има применити и у време спровођења поступка општег избора, односно да је ова норма императивне природе.

У одлуци се даље наводи да није правилно примењена одредба члана 45 Закона о судијама у погледу стручности и оспособљености у вези са чланом 14 став 1 тачка 8 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова. Уставни суд налази да ВСС није узео у обзир укупне резултате рада подносиоца пријаве у посматраном трогодишњем периоду, нити укупан број примљених и решених старих предмета и рокове њиховог решавања, да ВСС није извршио увид у предмете на основу којих је заснована сумња, нити је на поуздан начин утврдио да ли се евентуални пропусти у поступању у тим предметима могу приписати подносиоцу пријаве. Сходно томе Уставни суд налази да поништене одлуке нису у довољној мери образложене у погледу примене критеријума и мерила за оцену стручности и оспособљености, па да из тог разлога не задовољава захтеве правичног суђења.

Поступајући у складу са Одлуком Уставног суда, Високи савет судства је спровео поново поступак одлучивања о пријави Т.М.

При одлучивању о пријави за избор, Високи савет судства је пошао од одредби члана 43-45 Закона о судијама, а водећи рачуна о потребним условима за избор, па се констатује да подносилац пријаве испуњава опште услове прописане одредбом члана 43 и 44 Закона, док постоји сумња у испуњеност посебних услова дефинисаних одредбом члана 45 Закона а тичу се испуњености критеријума стручности и оспособљености за вршење судијске функције, односно под стручношћу се подразумева поседовање теоријског и практичног знања потребног за обављање судијске функције, а под оспособљеношћу вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета.

У вези са тим Високи савет судства је имао у виду и Одлуку Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Службени гласник РС 49/09), на основу којих су ближе прецизирани критеријуми стручности и оспособљености, одредбе члана 13 и 14 Одлуке, а поготово разлоге на основу којих се заснива сумња, па тако и начина поступања са старим предметима, водећи рачуна о броју примљених и броја решених старих предмета и у којим роковима.

У поступку подносиоцу пријаве саопштени су разлози због којих постоји сумња у испуњеност потребних услова за избор, као и на чему је та сумња заснована, потом подносиоцу пријаве омогућено да је изврши увид у сву документацију, усмено се изјасни пред Високим саветом о свим разлозима због којих је сумња заснована.

Високи савет судства претходно констатује да се мишљење седнице свих судија суда у којем је подносилац пријаве радила је немогуће прибавити, јер је тај суд престао да постоји 01.01.2010.године. Поред тога се мора констатовати да изражена сумња се утврђује на основу увида у предмете и резултате рада подносиоца пријаве, што је и извршено. Једино Високи савет судства има уставно овлашћење да бира судије на сталну судијску функцију, па сходно томе и да утврди да ли кандидат испуњава потребне услове. Сумња у испуњеност услова се заснива на чињеницама и чак и да је прибављено мишљење седнице суда из којег кандидат потиче оно не би могло утицати на изражену сумњу, као и доказе на основу којих је утврђено да подносилац пријаве не испуњава критеријуме и услове за избор на судијску функцију. Дакле и поред налога Уставног суда да се поступи по одредби члана 49 Закона о судијама услед објективне немогућности то мишљење није прибављено.

У поступку извршен је увид у предмете Општинског суда у Параћину број И.1814/07, И.941/06, И.94/08, И.484/08, И.2323/07, И.1955/07, И.855/05, И.773/06 и И.95/046.Су.36/08, 6Су.14/08, 6.Су.43/08, 6.Су.66/08, 6.Су.67/08, 6.Су.72/08, 6.Су.78/08, 6.Су.94/08, 6.Су.11/09, потом прочитан је и извештај Надзорног одбора Врховног суда Србије о притужбама на рад судије, а Високи савет судства је ценио и укупне резултате рада подносиоца пријаве и на основу тога утврдио:

Т.М. била је судија Општинског суда у Параћину, а на судијску дужност први пут је бирана 2005.године. У периоду који је посматран и подносиоцу пријаве и другим судијама које су учествовале у поступку општег избора, а сходно Извештају о раду – Т-2 обрасцу, остварила је следеће резултате рада:

2006.године

П предмета у раду 310 од тога старих 36, решено 202 од тога пресудом 108, и старих 22 предмета, 26 одлука по жалби 17 потврђених 65% и 9 укинутих или 35%
П1 предмета у раду 58 решено 53 од тога 36 пресудом без ожалбених одлука.
Испуњеност норме 73%

2007.године

П предмета у раду 268 од тога старих 43, решено 190 од тога пресудом 120, и старих 35 предмета, 7 одлука израђених у року до 60 дана, 68 одлука по жалби 51 потврђених 75%, 3 преиначене или 4,40% и 14 укинутих или 20,6%
П1 предмета у раду 7 решени од тога 5 пресудом, 12 ожалбених 11 потврђено и 1 укинута или 8,30%.
И предмета у раду 37 решени
Испуњеност норме 63,66%.

2008.године

П предмета у раду 40 од тога старих 19, решено 32 од тога пресудом 25, и старих 14 предмета, 67 одлука по жалби 48 потврђених 72%, 5 преиначених или 7% и 14 укинутих или 21%
П1 предмета разматраних по жалби 6 4 потврђене и 2 преиначене или 33,33%.
Пом предмета у раду 41 решено 37.
И предметау раду 1139, решено 851,нерешено 288и 22 стара предмета, 117 ожалбених 90 потврђених или 77% и 27 укинутих или 23%.
Ив предмета у раду 827 решено 694, нерешено 133
1Р предмета у раду 44 решено 33 4 ожалбене и 1 преиначена или 25%.
Р (остало) предмета у раду 475 решено 456 4 ожалбене 2 потврђене и 2 укинуте.
Испуњеност норме 76,50%.

Увидом у предмете утврђено је следеће:

VI Су 36/08, притужба поднета дана 05.06.2008.године, на дужину трајања поступка у И.941/06 вештачење одређено 03.05.2007.године, а до подношења притужбе није ништа предузето.

Спис И.941/06 није достављен на увид.

VI Су 72/08 притужба поднета дана 23.10.2008.године због дужине трајања поступка у предмету И.1955/07.

Увидом у предмет се констатује да је предлог поднет 12.10.2007.године, предлогом се тражи намирење новчаног потраживања продајом непокретности, извршење одређено 17.10.2007.године и достављено катастру, предметом задужена 01.01.2008.године и од тада није предузета ни једна рада до 31.12.2009.године покушавана достава.

VI Су 78/08 притужба поднета 14.11.2008.године на дужину трајања поступка, предлогом од 14.10.2005.године тражи се намирење новчаног потраживања продајом покретних ствари дужника, предметом задужена 01.01.2008.године, увидом у предмет И.855/05 се констатује да је 19.05.2008.године заказала попис, није одржан, 28.08.2008.године тражи адресу дужника, у предмету председник суда издавао наредбу за хитно поступање 15.12.2008.године, 31.07.2009.године, последњу радњу заказивање пописа одредила 02.11.2009.године није одржан

VI Су 94/08 притужба поднета 22.12.2008.године притужба поднета јер је рочиште које је заказала за 19.12.2008.године одложила јер је изјавила да нема предмета, издата наредба од стране председника суда за хитно поступање у предмету И.773/06, увидом у предмет се констатује да је предлог поднет 01.08.2006.године ради намирења новчаног потраживања продајом непокретности дужника, предметом задужена од 01.01.2008.године, у предмету остала спорна висина дуга, одређено финансијско

вештачење 04.04.2008.године,налаз 18.04.2008.године, рочиште 16.06.2008.године одложено исто 04.09.2008.године, исто 19.12.2008.годин, вештака саслушава 22.01.2009.године, решење о обустави доноси 22.01.2009.године експедије 20.02.2009.године, укинута 13.05.2009.године до краја 2009.године није предузела ни једну радњу

VI Су 11/09 притужба поднета Надзорном одбору Врховног суда Србије дана 13.01.2009.године на поступање у предмету И.95/04 на дужину трајања поступка председник суда дана 06.02.2009.године издаје наредбу за поступање. Увидом у предмет се констатује да је предлог поднет 19.01.2004.године ради намирања новчаног потраживања продајом непокретности дужника, у предмету донето решење о процени вредности непокретности дана 08.05.2007.године, предметом задужена 01.01.2008.године, приговор изјављен 17.05.2008.године, а одлука по приговору донета од стране Ипв већа 13.11.2008.године, одлука Ипв већа експедована 30.01.2009.године, закључак о продаји 30.03.2009.године за 14.05.2009.године,одложено неуредна доставу дужницима,следећи закључак 14.05.2009.године за 22.07.2009.године ради провере здруживања поднеска код писарнице који након рочишта није пронађен,следеће заказује за 07.09.2009.године, рочиште одржано без купаца, другу продају заказује за 23.10.2009.године, поверилац поднеском од 20.10.2009.године предлаже коначно утврђивање вредности непокретности, рочиште ради изјашњења на поднесак повериоца одлаже за 06.11.2009.године, исто одлаже и налаже уплату предујма трошкова вештачења, налаз сачињен 19.11.2009.године,по налазу држи рочиште ради расправе о истом 26.11.2009.године које одлаже за 12.01.2010.године.

На основу ових чињеница Високи савет судства је донео закључак да подносилац пријаве не испуњава услове за избор јер није стручна и оспособљена за вршење судијске функције.

Сходно Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, судија је био у обавези да реши одређени број предмета у току године. Подносилац приговора је у раду имала довољан број предмета да сваке године оствари минимално очекивану судијску норму али то није остварила нити у једној од посматраних година, а ово указује да не поседује ни теоријска ни практична знања да то оствари. На овакав закључак упућује и чињенице које су утврђене увидима у предмете. Сви предмети у које је извршен увид су по Судском пословнику стари предмети, обзиром на протек времена од дана подношења предлога за извршење. Поступање у тим предметима је изазвало реакције странака подношењем притужби на рад подносиоца пријаве и сходно томе и издавање наредби за поступање од стране председника суда. Из тих предмета утврђено је да подносилац пријаве у првом реду не познаје процесно право, што је утврђено на примеру непознавања института замолне доставе и института привременог заступника у поступку, што је потврђено и изјавом пред Високим саветом судства. Поступање у извршној материји у којој је подносилац пријаве поступала условљено је хитношћу и поступање у прописаним роковима. Подносилац пријаве у посматраним предметима неколико година није поступала, покушавајући лицу које се налази на казни издржавања затвора да достави на кућну адресу, иако је то могла замолним путем да учини или пак да дужнику постави привременог заступника, поготово имаући у виду да је дужник и у претходном парничном поступку имао пуномоћника. Оправдање за овакво поступање подносилац пријаве налази у чињеници да је чекала да дужник изађе из затвора па да му се онда изврши достава, а изјавила је и да је чула да неке судије доставу врше замолним путем али да то није примењивала. Доставу није извршила ни у року од две године. Потом, јер је сматрала да се ни сам поступак извршења не може спровести продајом непокретности дужника без његовог присуства. Шта више, подносилац пријаве за овај

пропуст правдала се да је у раду морала више да се ослања на праксу него на Закон о праничном поступку. Потом из следећег примера у предмету И.773/06 утврђено је да је рочишта у поступку непотребно одлагала, дакле да никаквог оправданог разлога за то није било. У поступку у коме је постојало вештачење од достављања налаза до доношења одлуке протекло је више месеци, а услед несигурности подносиоца пријаве, потом и доноси одлуку супротно налазу и чињеницама у спису, па се и та одлука укида, а странке остаје без коначне одлуке. Из примера датог у предмету И.855/05 се утврђује да подносилац пријаве није ни била упозната са предметима којима је задужена, за њега сазнаје први пут тек након 5 месеци од задужења иако је од пријема у суду протекло већ три године, дакле већ је био стар предмет. У предмету се у потпуности неажурно поступало, чак и при постојању поднесака у предмету је поступала тек након што јој председник суда изда наредбу за поступање. Поред тога у предмету није вршена никаква контрола судског извршитеља о предузетим радњама које је наложила, тако да и у том предмету две године није предузета ни једна радња, нити је поверилац о томе обавештаван и тражено његово активније учешће у предмету. Шта више и сам подносилац пријаве је изјавила да више није могла да контролише рад судских извршитеља. У предмету И.95/04 утврђено је да подносилац приговора не познаје ни материјално право, јер је странкама дозвољавала одуговлачење поступка, ван рокова предвиђених законом. Па и поред тога и када је приспео налаз без икаквог доказа о поступању предметима нити записника расправа односно продаја је одложена.

Ово су примери на основу којих је сумња поткрепљена. Према извештају о раду не може се утврдити колики је број старих предмета у извршној материји подносилац пријаве имала у раду, па се сходно томе не може ни утврдити колико је посвећивала у раду пажње решавању старих предмета. Али очигледно да подносилац пријаве није ни имала евиденцију о предметима, иако је обавезно према Судском пословнику да судија води Дневник судије, а из изјаве је констатовано да је предмете решавала стихијски, након што странка интервенише или јој писарница изнесе предмет.

Из ових чињеница је закључено да подносилац пријаве не поседује довољан ниво оспособљености и стручности, односно познавања материјалног и процесног права, али и да не поседује вештине које омогућавају ефикасно решавање судских предмета. Шта више се утврђује да је поступала и несавесно и да тиме није испунила потребне услове, односно да је претпоставка која је постојала да поседује стручност и оспособљеност оборена, те да због тога у смислу одредбе члана 100 став 2 Закона о судијама нема услова да буде изабрана на судијску функцију.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ПРЕДСЕДНИК

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Ната Месаровић